

Alfons Jaakke: 'Stukje nagel dat wordt losgeknipt ...'

'Je kunt niet eindeloos poetsen en polijsten.' Interview met vertaler Alfons Jaakke

Margot C. Berends

'Een loopbaan is als een stukje nagel,' zegt Alfons Jaakke voorafgaand aan het interview waarin hij over zijn levenloop als bijbelvertaler vertelt. 'Het groeit langzaam naar boven, tot het helemaal aan de rand zit. En dan wordt het afgeknipt. Of het breekt vanzelf af.'

Hij zegt het lachend, met het hem eigen relativiseringsvermogen. Maar tegelijk spreekt er iets uit van zijn gevoel voor dramatiek. Hij zet zijn woorden graag kracht bij met gebaren, zoekt naar vergelijkingen. Zo tastend vertelt hij over zijn loopbaan als bijbelvertaler. Onlangs, in november 2002, nam hij afscheid van het Nederlands Bijbelgenootschap, omdat hij met pensioen gaat.

Vertaalliefde

Van z'n twintigste tot z'n dertigste was Jaakke priester-monnik in het klooster van de paters benedictijnen in Egmond-Binnen. 'In mijn gymnasiumtijd had ik godsdienstles van pater Van Kilsdonk. Hij wist zijn liefde voor de Bijbel op mij over te brengen en bracht tegelijkertijd ons, gymnasiasten, op een bewogen manier in contact met spiritualiteit en levensbeschouwing. Daardoor ging het kloosterleven mij trekken. Ik ben toen een keer bij de benedictijnen wezen kijken en was onder de indruk van de schoonheid van de gregoriaanse zang en van de manier waarop de liturgie bedreven werd. Ik besloot daar in te treden en de filosofische en theologische opleiding te volgen.'

Jaakke verdiepte zich in het Oude en Nieuwe Testament, in exegese, en vroeg zich al snel af hoe de Bijbel in een Nederlands vertaald zou kunnen worden dat recht doet aan de tekst en tegelijk ook bevattelijk is voor de lezer. 'Ik was eigenlijk niet zo gecharmeerd van de manier waarop bijvoorbeeld in de *Petrus Canisiusvertaling* en in de *NBG-vertaling 1951* met de tekst werd omgegaan. Zo is mijn vertaalliefde ontstaan en mijn